

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII. ČÍSLO 12 DECEMBER 2004

Pri zapáľovaní ohňa

*V mene anjela zapáľujem tento oheň
a vyprosujem si od Krista,
jediného Božieho Syna,
nech sa v mojom srdci neobjaví strach,
ani nijaké zlé želania hocičoho a hocikomu.*

*Pane, zažni vo mne iskra, zapáľ plameň
lásky k príbuzným, priateľom i nepriateľom,
ku všetkým, bezmocným i mocným.
Pane, rozdúchaj tento oheň tak,
aby nikdy nevyhasol*

**Prihovor Mons. Baláža - Rozhovory so sestričkami
Komunikácia - Katolícke gymnáziá súťažili - Program**

Rodina ako domáca cirkev

Týmto výrazom kresťanskú rodinu nazýval už sv. Augustín pred 1600 rokmi a často ju takto cituje aj pápežský dokument *Familiaris consortio*. V oboch prípadoch nejde o presvedčivú a už jestvujúcu realitu, ale o veľké želanie Cirkvi, aby to tak v jej vnútri bolo, žeby rodina bola skutočnou domácou cirkvou. Veď je to aj Božie želanie. Pozrime sa nakrátko, čo je potrebné k tomu, aby rodina mala túto vnútornú kvalitu domácej cirkvi.

Musí byť zhromaždením, ktorého cieľom je vzdávať Bohu česť a oslavu spoločným štýlom života. Manželia sa postupne stávajú rodičmi, priberajú medzi seba deti, často aj starých rodičov, a k tomu aj iné blízke osoby. Aby rodina bola domácou cirkvou v tom pravom slova zmysle, o to sa musia pričiniť všetci jej členovia, ale predovšetkým manželia, ktorí sú aj rodičmi. Toto je dnes veľký problém na celom svete. Lebo z rodinného života je nevyhnutné veľa vecí odstrániť,

mnoho vecí premeniť a ešte viacej dobra do rodín viesť. Odstrániť je veľmi potrebné z rodiny všetky cudzie falošné božstvá, ktoré sa dostali do rodín pod všelijakými zámienkami. Či už pod rúškom módy alebo umenia, alebo prispôbovania sa tomuto svetu. Treba odstrániť všetkých hmotárskych mamonov, ale aj alkoholické posedenia, ktoré aj v tzv. kresťanských rodinách majú svoje uznanie. Televízia a iné mediálne programy v dnešnej dobe robia veľkú reklamu falošným bôžikom a najmä Venuši a Aštarte. Treba dávať pozor na zdravý

a pritom jednoduchý život a neletieť za kariérou a enormným ziskom, lebo potom nieta miesta pre trón skutočnému a najvyššiemu Bohu. Skutočne odstránenie falošných modiel je prvým krokom pri zakladaní domácej cirkvi. Tam nesmie vládnuť konkurencia.

My veľmi často na Slovensku zdôrazňujeme katolícke Slovensko. Každodenný život nám však ukazuje, že na toto jednoznačné pomenovanie nemáme právo. Nežime vo falošnej mienke, že je to tak. Aj u nás je nevidané množstvo rozvodov a neštítame sa ani potratov. Tieto nešváry razantne vytlačujú z našich myslí a srdce

i celého spoločenského života jediného a pravého Boha a znemožňujú tak premenu rodiny na domácu cirkev.

Druhou zásadou pri vybudovaní domácej cirkvi v rodine je, že treba premeniť to, čo je nevyhnutne potrebné. Všetko čo myslíme, čo hovoríme a konáme, treba premeniť na bohoslužbu, a povedané koncilovou rečou: na liturgiu života. Domáca cirkev je nemysliteľná bez obetného stola, na ktorom spaľujeme zvyšky sebeckta, na ktorý kladieme pozornosť voči manželskému partnerovi, kam deti dávajú svoju vďačnosť rodi-

čom, že im dali život a že sa o nich starajú. A mnoho iných vecí, ktoré vyplňujú rôzne drobnosti života, treba takto jednoznačne zamerať k vyzdobeniu chrámu domácej cirkvi v rodine. Toto sa môže veľmi krásne diať pri kuchynskom sporáku, pri umývaní riadu, pri praní bielizne alebo pri spoločnom riadení bytu. Ale takisto na nedeľnej spoločnej prechádzke alebo pri úvahe ako pomôcť tým, ktorí nemajú základné životné potreby. Tak sa ten obyčajný tzv. všedný život premieňa na liturgický, ak sa z vecí profánnych robia sväté, ak z bežnej povinnosti, ktorá nám je niekedy na ľarchu, urobíme úkon bohopocty. Kto takto vierou, nádejou a láskou premieňa seba, robí to, že z obyčajného človeka stáva sa Boží človek.

Tretím bodom, ktorý je nevyhnutný, aby sa rodina stala domácou cirkvou, je nutnosť vniesť do spoločného rodinného života zas to, čo je nevyhnutné. Treba do rodiny vniesť poznanie Boha a jeho láskyplných plánov a vniesť tam aj ochotu uskutočňovať tie plány. Rodina sa má stať pravidelnou školou evanjelizácie najmä tým, že sa tam rozjímajú nad Božím slovom. Vynikajúcou príležitosťou na rôzne druhy domácej evanjelizácie sú rôzne sviatky, výročia, životy svätých na jednotlivé dni, ale aj udalosti vo svete. Všetko nám to môže krásne hovoriť o veľkej Božej múdrosti a добрote, ale aj o Božích požiadavkách, ktoré Stvoriteľ kladie na svoje stvorenia. Tam, kde sa z rodiny vyhadzujú všelijaké modly, a vnáša sa vláda Trojjediného Boha, nemsie chýbať modlitba. Bez nej sa nikomu nepodarí premeniť svoju rodinu na domácu cirkev. Apoštoli predsa neprosili Pána, aby ich naučil robiť zázraky, ale aby ich naučil modliť sa. Vedeli, že modlitbou dosiahnu od Boha všetko – aj moc zázrakov. Vedeli aj to, že modlitbou vy-

ženú Belzebula a utíšia sa búrky vášní. Naučme sa modliť náš osobný žalm v živote, v ktorom budeme pravidelne predkladať Bohu svoje radosti i žiaľ, víťazstvá aj prehry. Ak niečo dajú rodičia ako veľký dar svojim deťom do života, je predovšetkým to, ak ich naučia úprimne modliť sa. A kto začne nekompromisne meniť svoju rodinu na domácu cirkev, tomu sa zaiste vynoria mnohé iné otázky, ktoré ochotne Bohu zodpovie. Toto predovšetkým, čo sme si teraz povedali, potrebujú slovenské rodiny. Nakoniec nezabúdajme, že Pán Ježiš je prvým občanom našich farností, obcí a miest. Je prítomný v každom chráme. Preto veriaci sú zvlášť vyzývaní, aby s veľkou vierou prichádzali na slávenie sv. omše, ale aj okrem nej, aby prichádzali často na eucharistickú poklonu. Otec, mama i deti. Tak si to želá sv. Otec Ján Pavol II. Toto dáva dokonca ako hlavný bod Eucharistického roka. „Ak sa jednotlivci a celé rodiny naučia adorať eucharistického Krista v tomto Roku Eucharistie, to by bolo veľké ovocie tohto zasväteného roka.“ Môžeme sledovať, že masmédiá denne útočia na Cirkev svojimi znesväcujúcimi reláciami, necudnou zábavou, ale aj priamymi útokmi na kňazov, na biskupov, na rodiny. Eucharistiou sa vzbujujeme proti týmto útokom. Eucharistia nám dá silu, aby sme uprostred zmätkov obstáli. Ona nám dá vnútorné svetlo a pravú radosť, aby sme aj vo tme súčasných dní vedeli kráčať isto vo vnútornom Božom svetle.

Ako vidíme, Cirkev má v každej dobe veľmi silné prostriedky na naše posväcovanie. Využívajme ich a tvorme lepšie ľudstvo. To vyjde iba z lepších rodín.

Príhovor Mons. Rudolfa Baláža,
banskobystrického diecézneho biskupa
na sympóziu o rodine 27.11.2004 v Badíne.

DNES NA SLOVÍCKO SO SESTRICKAMI S.M. SILVIU HLAVÁČOVU, FDC A S.M. ANTÓNIOU MADÁROVU, FDC

S.M. Silvia Hlaváčová, FDC

Keď sa narodila malá Augustína 13.júna 1924 v Chynoranoch, v kalendári bol práve sviatok sv. Antona. Pochádza z 8-člennej rodiny. Otec bol murársky majster, takže sa zdržiaval doma akurát v nedeľu, kedy spoločne čítali z knihy Nábožné výlevy. Matka zdolávala všetky práce v domácnosti i na poli. Jej skutočná duchovná hĺbka

a pokora zasiahla i Augustíninu dušu. Tri sestry sa stali rehoľníčkami a brat, ktorý bol učiteľom, vstúpil do rehole školských bratov Jána de Lasale.

Základnú školu vychodila v Chynoranoch, potom študovala na Učiteľskej akadémii v Levoči. Po absolvovaní maturity vstúpila do Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Trnave, kde tiež pôsobila jedna z jej rodných sestier. Dekrétom Ministerstva školstva v r. 1945 sa jej pôsobiskom stala Prievidza, kde učila na národnej škole, popri tom jej bola pridelená riaditeľská agenda na tamojšej materskej škole. V 50 - tych rokoch v akcii likvidácie kláštorov, vyviezli sestry do Ivánky pri Nitre. Denne dochádzali pracovať na štátne majetky v Hrušt'ove, kde vykonávali repné práce. Neskôr šli prádlo pre Zornicu - Piešťany. Na jeseň v roku 1951 v nočných hodinách vyviezli sestry bez vysvetlenia do Poříčí u Trutnova, kde pracovali v továrni Texlen. Po čase ich presunuli do továrne Seba Tanvalde, kde zostali až do roku 1956. Odtiaľ ich prevelili do Vraného v Čechách, kde pracovala ako skladníčka, potom účtovníčka. Keď sa domov dôchodcov špecializoval na Ústav sociálnej starostlivosti pre dospelé ženy, zastávala úlohu inštruktorky, vychovávateľky a zdravotnej sestry. V súčasnosti je predstavenou kláštora sestier v Prievidzi.

Sr. Silvia, kedy sa Vám ozvalo prvýkrát v srdci pozvanie k zasväteniu?

V druhej meštianke som sa prihlásila na púť – peši do Dubnice nad Váhom na Kalváriu. Prvý deň sme dorazili do Trenčianskej Teplej, prenocovali sme v stodole na sene. Na druhý deň po slávnostnej sv. omši nás vyzvali, aby sme i my dievčatá išli vykonať obeť na kolenách okolo oltára. Keď som sa zapojila

do venca dievčat kolenačky, pred Svätostným Spasiteľom, odpovedala som na vnútorné volanie Panny Márie - „Áno“. O rok na to sa začal odvíjať môj rehoľný život. Aj keď bol ťažký a namáhavý viem a teším sa z toho, že to Pán skúšal moju dôveru.

Ako spomínate na prvé pôsobenie v Prievidzi?

Hneď po zložení sv. sľubov, v ten samý

deň mi mamička pomáhala odniesť batožinu na prvé pôsobisko do Prievidze. Nastúpila som učiť na dievčenskú školu. Pridelili mi vyučovanie v piatom ročníku, k tomu spev na celej škole a tiež prípravy kultúrnych programov k slávnostiam. Oblúbila som si ľudí i deti v Prievidzi. Pretože sme však nespĺňali marxistickú ideológiu, zastavili nám platy a boli sme všetky sestry vyhodené. Išla som sa na ONV spýtať, či by sme mohli robiť mimopracovnú činnosť. Dobré známy náčelník mi akosi smutne povedal: „Príďte sa spýtať zajtra...“ Na druhý deň sme boli so spolusestrou v nemocnici v Handlovej a keď sme sa vracali, mávala na nás Tonka Enderlová z bicykla a kričala: „Nechoďte do kláštora, berú vás!“. My sme však šli za svojimi. Búchali sme na bránu, až neskôr nám otvorili. „My patríme k sestrám!“ kričali sme. Pri autobuse, ktorý nás - 14 sestier odvážal - stáli ustrašené i usmiate matky s deťmi a mávali nám.

Pamätáte si na vtedajšie Vianoce na Slovensku i v Čechách ?

Bola to sila, trávilí sme ich u misijných sestier v kláštore. Hlavne, že tam bol s nami Pán, kaplnka a mnoho sestier. Boli sme sústredené v jedálni pri stromčeku, mali sme riadnu večeru. Bola som šťastná, pretože sme očakávali narodenie Ježiška do polnoci pri adorácii. Na prvé Vianoce v Čechách sme boli rozdelené po izbách, kde sme spievali piesne od pátra Dermeka a Strečanského. Spomínam si, že v Poříčí sme šli večer s naším spevokolom do kostola, mali sme spievať pri organe na chóre. Keď sme zbadali dychovku, zľakli sme sa, či obstojíme. Pri piesni „K jasličkám s pastiermi pospiechajme a na kolenách

pred ním sa klaňajme, nech Jezuliatku rajsských krás, ulož Mária do môjho srdiečka premilého Ježiška, by necítil mráz...“ všetci stíchli a zostali stáť v nemom úžase.

Stretali ste sa s rodnými sestrami - rehoľnicami?

So všetkými súrodencami som mala kontakt. Než nás vzali do Čiech, čítali mená a tiež zvolali: „Margita Hlaváčová!“. Vletela som pred referentku a skríkla: „Toto meno vyškrtnúť zo zoznamu!“ „Proč? Nemáte ji ráda?“ „Isteže ju mám a veľmi, je to moja vlastná sestra! Nikam nepôjde! Má choré srdce!“ Bolo mi jedno, čo mi urobí, zastala som sa jej tak, až zmeraveli. Zomrela ako 35 ročná...

Nemáte ťažké srdce na Prievidzu?

Práve naopak... Ďakujem Bohu, že som tu znova, práve teraz v adventnom čase, kedy sa snažíme pripravovať na narodenie Ježiška. To sa ani nedá vyjadriť do hĺbky... Boh je tu s nami – je pokoj, krása a Láska...Mám už svoj vek a Stvoriteľa mám bližšie pred sebou a vôbec, na úplné stretnutie s Ním by som sa chcela pripraviť poctivo. Prajem celému Slovenskému národu a mojim blížnym v Prievidzi, aby sme sa priblížili silou viery k Božej Láske - Jemu, ktorý je Jediný, Najväčší a Milujúci... Nikdy ničoho nelutujem a nemám na nikoho ťažké srdce.

Ste šťastná v povolani?

Veľmi šťastná! Rozhodnutie pre rehoľný život i s jeho pestrú cestou za Ježišom som nikdy neľutovala. Nikdy Stvoriteľovi dostatočne nepoďakujem za toto veľké vyvolenie a len s pokorou prosím, aby som radostnú zvesť nášho Pána vedela šíriť zrozumiteľnou rečou lásky, obety a úsmevu...

S.M. Antónia Madárová, FDC

Svetlo svetla uzrela v Michalovciach 4. marca 1976. Pochádza z dediny Nacina Ves, čo v preklade znamená „dedina v tieni“. Je z piatich súrodencov. Ako 7-ročná povedala mame, že ide za sestričku, aj keď ich nikdy nevidela. Bolo to Božie riadenie. Štrnásťročná nastúpila na SOU v obore pánsky krajčír. Už vtedy cítila silnejšie volanie Pána a ako prvé stretla sestry svätého Bazila – baziliánky, tie jej položili otázku prečo nehľadá sestry

v Rímskej Cirkvi? Vtedy pochopila, že je viacej možnosti ako slúžiť Bohu a blížnym. Druhé sestry, ktoré stretla boli sestry saleziánky, no ani tam necítila spokojnosť srdca, lebo stále túžila po reholi, ktorá by nosila rúcho stále...a tak prosila Pána, aby jej sám ukázal cestu, v ktorej reholi ju chce mať. A Pán sa postaral. Dňa 24.apríla v roku 1990 stretla sestry Kongregácie Dcéer Božskej Lásky. Dnes je po večných sľuboch, vyučuje náboženstvo na Základnej škole – Rastislavovej a Obchodnej akadémii v Prievidzi. Pred návratom do Prievidze pôsobila v Podolí pri Novom Meste nad Váhom i v Trnave pri chorých sestrách. Tohto roku 1. júna 2004 ukončila magisterské teologické štúdium v Nitre. Ako sa sama vyjadrila, má dobrých rodičov, už dôchodcov. Tešila sa na návrat do Prievidze, pretože deti, ktoré tu predtým učila, sú už niektorí oteckovia a mamičky a tiež aj preto, že v Prievidzi stretla veľa dobrých ľudí. Najmladší brat Peter študuje na Teologickej fakulte v Českých Budějoviciach. Je členom Kongregácie bratov Najsvätejšej Sviatosti.

Sestra Antónia, aký bol Váš prvý kontakt s mariánkami?

Raz som stretla sestry mariánky na sv. omši a dala som podmienku Pánovi: „Pane, ak chceš, aby som bola u týchto sestier, ja sa neozvem prvá, nech ma oslovia ony.“ Nič... Až keď som prechádzala cez most rieky Laborec, po chvíli ma jedna oslovila... Hovorím si: „ Pane, tu ma chceš mať a tu aj som.“

Boli na Vás rodičia prísni?

Výchova bola striedma, vedeli sme, čo si môžeme dovoliť a čo nie. Samozrejme, že ako deti sme aj neposlúchali. Mám vynikajúcich rodičov. Mama vie, čo má

ten - ktorý najradšej, tak nám počas dovolenky pripraví naše obľúbené jedlá. A naviac - žili sme doma tri generácie aj so starou mamou – to bolo to najkrajšie.

Čím boli Vaše Vianoce doma nezabudnuteľné?

Mnohé rodiny možno nevedia, čo sú to šťastné Vianoce v skromnosti i trebárs bez snehu, ale v kruhu jednoty a lásky. Boli nezabudnuteľné... Menu: oplátka, cesnak, med, kapustnica s klobáskou, pupáky (po východniarsky – bobalky), kapor (ocko je vášnivý rybár, takže to nesmelo chýbať na stole). Začínali sme

modlitbou, ktorú viedol vždy otec. Mama nám každému dala s medom krížik na čelo, aby sme sa mali radi tak ako včielky, potom najstarší člen rodiny, alebo ten o kom sme vedeli, že je posledné Vianoce pri spoločnom stole, rozkrojil jablko alebo iné ovocie a podal nám ho každému členovi rodiny so slovami: „Aby si každý pamätal, s kým si posledný raz večeral.“ Je to nezabudnuteľný zážitok podať kúsok ovocia svojim rodičom, s vedomím, že sú to posledné spoločné Vianoce, že o rok budem večerať niekde inde. V Silvestrovskú noc, o pol noci celé rodiny vyjdú na ulicu, spievajú spolu koledy, keď je sneh, nastane guľovačka a ide sa domov.

Prekvapil Vás otec niečím mimoriadnym?

Áno, keď sme sa dohodli doma, že žiadne darčeky na Vianoce nebudú, ale že bude pre nás najväčším darom, keď pôjdeme celá rodina spoločne na sv. omšu, pretože otec nepraktizoval vieru. To bol náš najväčší a najkrajší dar, keď sme my deti kráčali k oltáru na sv. prijímanie pri polnočnej sv. omši a za nami otec s mamou.

Súhlasil otec s Vaším rozhodnutím stať sa rehoľnicou?

Bol to ťažký oriešok... Keď som sa rozhodovala pre rehoľu, bolo to určite ťažšie, ako keď odchádzal brat. Keď som povedala otcovi o svojom úmysle, tak jeho reakcia bola „len cez moju mŕtvolu...“ No, teraz som ja po večných sľuboch a môj otec vďaka Bohu žije... Povedal mi, že si už nevie predstaviť môj život ináč

Aké bývajú Vaše dovolenky doma?

Keď som prišla prvýkrát na dovolenku domov, dôstojný pán farár ma prišiel

navštíviť, no u nás na dvore bola kopa mojich bývalých spolužiakov (rómov) – a ja malička medzi nimi. Pán farár zakričal: „Antónia, kde si? Zdvihni mi ruku, lebo čierne medzi čiernym nevidím!“ Keď prídem v lete domov na dovolenku, vždy robíme na dvore veľkú opekačku.

Oslovilo ich Vaše povolanie?

Boli šoknutí z toho, že ja a rehoľníčka. Nebola som zvlášť pokojné dieťa. Hrala som futbal, žiadne veľké hry s bábikami... Že som v reholi, sa mnohí dozvedeli, až keď som mala prvýkrát prísť na dovolenku.

Dá sa rozumieť tomu tak, že aj Váš vstup do rehole je apoštolát?

Myslím si, že nastal v nich istý zlom a možno to prispelo k ich viere a dôvere.

Pomáhajú si ľudia napriek rozdielom navzájom vo Vašom rodisku?

Áno, je tam veľmi veľká srdečnosť medzi ľuďmi. Aj kňaz pomáha rodinám so zbierkami, keď sa stane nejaké nešťastie. Keď je pohreb, dedina vyprevádza všetkých, nerozlišujeme sa „biely – čierny“, panuje úcta medzi ľuďmi. V našej dedine nie je ani jedna chatrč.

Máte skryté želanie?

Prajem celej Prievidzi, mojej rodnej dedine i celému Slovensku, aby deti pocítili, čo je to pokoj, čo je to ruka nebeského Otca a Matky, čo je objatie rodičov, pretože každý potrebuje určité pohladenie. Pravý Boh nám to pohladenie dáva každý deň pri sv. prijímaní...

**Všetkým čitateľom vyprosujú
vaše sestry mariánky
požehnané Vianoce...**

Za rozhovory ďakuje Anka Gálová

Umenie viest' dialóg

Kráľ sa chcel dozvedieť niečo o svojej budúcnosti, a tak si zavolať jedného zo svojich radcov, aby mu niečo o nej povedal. Radca mu hovorí: „Beda, kráľ môj, čaká ťa nešťastie! Zažiješ smrť všetkých svojich blízkych!“ Kráľ sa nahneval, že mu to hovorí, a dal ho potrestať. Potom si dal zavolať ďalšieho z radcov a aj jeho sa pýtal na svoju budúcnosť. Radca mu povedal: „Kráľ, raduj sa, pretože mám dobrú správu pre teba! Dožiješ sa vysokého veku a prežiješ všetkých svojich príbuzných!“ Kráľ sa zaradoval tomuto proctvu a radcu štedro obdaril. Prvý radca sa stretol s druhým a hovorí mu: „Veď si povedal to isté, čo ja!“ Druhý sa usmial: „Máš pravdu. Umenie je v tom, ako to povieš!“

Komunikácia.

Slovo, ktoré je dnes veľmi časté a stále naberá na svojom objeme. Vznikajú rôzne nové prostriedky, „aby ľudia spolu hovorili“. A ľudia naozaj spolu hovoria. Možno viac ako kedkoľvek predtým. Otázka však je – AKO spolu hovoria? Čo vlastne znamená komunikovať, viest' dialóg?

Viacere knihy majú snahu nás naučiť správne dialógu – o tom, ako rozprávať a ako počúvať. Ponúkajú nám pohľad na dialóg z tej psychologickéj stránky. Stačí zísť do kníhkupectva a zistíme, že viest' dialóg je naozaj umenie... Dnes vám ponúkneme pohľad na dialóg zo strany Boha – ako on komunikoval v priebehu dejín s človekom.

Náš prvý pohľad bude smerovať do tajomstva – dovnútra Najsvätejšej Trojice, nakoľko tam môže vniknúť ľudský intelekt. Jedna z hlavných právd viery hovorí, že v Bohu sú tri osoby – Otec, Syn a Duch Svätý. Rozum nám napovie, že ak tieto tri Božské osoby tvoria spolu jedno, nutne medzi nimi musí byť nejaký vzťah.

Naozaj, v dogmatických príručkách nájdeme vymenovaných viac vzťahov, ktoré majú medzi sebou tieto tri osoby. Spomeňme len napríklad vzťah, ktorý je medzi Otcom a Synom na jednej strane a Duchom Svätým na druhej strane. Otec spolu so Synom „vydychujú“ Ducha. Ľudovo povedané, Otec miluje Syna a Syn mu na to odpovedá tou istou láskou. Je to taká intenzívna láska, že tvorí tretiu Božskú osobu – Ducha Svätého.

V Bohu teda jestvujú vzťahy, jestvuje komunikácia. Je to veľmi dôležitá vlastnosť Boha. Na prvých stránkach Biblie sa uvádza, že Boh chce stvoriť niekoho, kto by mu bol podobný, doslova na jeho obraz. Ten niekto bol, ako vieme, človek. Človek

sa má čo najviac podobáť svojmu Tvorcovi. Aj keď sa mu to nepodarí úplne, predsa má vyvíjať čo najväčšie úsilie. Vzťahy získavajú veľmi dôležitý moment v existencii Boha, a teda aj v živote človeka. Byť človekom znamená komunikovať, mať vzťah k Bohu, k ľuďom, k sebe a k veciam. Človek nemôže nekomunikovať, presne tak, ako Boh nemôže nekomunikovať. Stratil by – či už človek alebo Boh – veľmi dôležitý rozmer svojej existencie.

Dialóg Boha s človekom bol začatý spontánne zo strany Boha, z jeho iniciatívy. Boh nepotreboval k svojmu šťastiu nič „pridať“. Človeka stvoril z lásky k nemu samému. Ľudský tvor môže byť spasený, a tak byť účastným na Božom šťastí. Spása bola ponúknutá človeku práve pri jeho stvorení. Dialóg Boha tak začína ponukou spásy človeku. Aj napriek tomu, že ho človek svojím prvým hriechom prerušil, Boh neprestáva hľadať možnosti,

ako znova pokračovať v prerušenom rozhovore. Vo svojej veľkodušnosti a láske našiel spôsob, ako v priebehu dejín obnoviť vzťah k svojmu stvoreniu.

Dejiny spásy opisujú práve tento dlhý a rozmanitý dialóg, ktorý pochádza od Boha a vedie s človekom rôzny a obdivuhodný rozhovor. Celý tento rozhovor sa nesie v duchu slov Ježiša Krista v podobenstve o horčičnom semienku a v tom zmysle sleduje postupnosť, následnosť udalostí, skromné začiatky pred plným úspechom (PAVOL VI., *Ecclesiam suam*, b. 79). Z toho vyplýva **láska**, ktorá musí viesť ľudí pri každom dialógu. Bez nej je dialóg zbytočný.

A ako vyzeral dialóg Boha s konkrétnymi ľuďmi? To sa dozvieme nabadúce.

Michal Masný, kaplán

(Podľa svojej diplomovej práce
„*Umenie viesť dialóg*“, Baďán 2004)

Obklop ma, Pane

*Obklop ma, Pane,
z každej strany
a tvoja ochrana
nech je vždy pri mne,
ochráň ma pred každým
nebezpečenstvom.*

*Príď ku mne, ó, Bože,
a zamkni za sebou dvere,
dovnútra nech sa dostane
len nádej a pochybnostiam
nedaj nijaký priestor.*

*Obklop ma, Pane,
udržuj vo mne svetlo
a pred tmou zamkni.*

*Objím ma, ó, Bože,
nechaj vo mne klíčiť pokoj.
Zlo nech sa ku mne
nedostane.*

Foto: archív - Tatry - po vŕchrici

K ikonografii výzdoby kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi

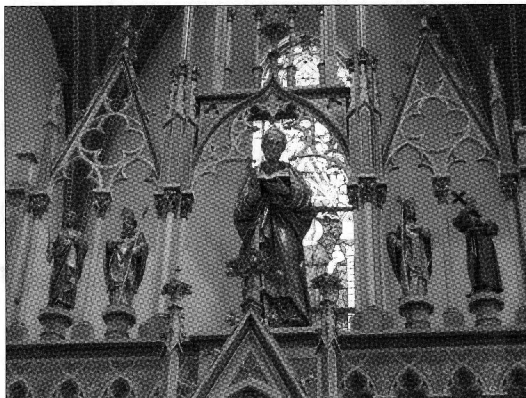
2. časť

Spôsob, akým je uchovávaná Eucharistia, úzko súvisí s vývojom oltára. Jeho podstatou je obetný stôl. Od prvotných foriem dreveného stola prechádza cez hmotnú menzu z kameňa alebo muriva a jej počiatočný pravouhlý tvar je modelovaný do podoby tumbi so zdobenou čelnou stranou, tzv. antependiom. Pre Eucharistiu je vybudovaný svätostánok centrálne umiestnený na menze, na ktorej je retábulum a rôznym spôsobom tvarovaný nadstavec.

V gotickom oltári sa zreteľne uplatňuje princíp vertikality a tvaroslovná nadväznosť na architektúru. Jeho ikonografia sa viaže na patrocínium kostola. V tabuľových malbách nachádzame výjavy zo života svätých, Panny Márie, pašiové cykly, retábulum a nadstavec je bohato zdobený sochami svätých. Oltár prevzal na seba úlohu nástennej maľby, ktorá mala náučný charakter i cieľ. Časom ubúda dejových prvkov a väčší priestor dostáva dekoratívnosť. Do bizarných rozmerov dekoratívnosť exponuje barok, ktorého oltár je architektúrou, maľbou i sochárstvom zároveň. Čosi veľmi podobné scénickému priestoru, v ktorom sa odohráva „theatrum sacrum“.

Obdobie klasicizmu koriguje prevahu ozdobných prvkov návratom k striednosti. Neoslohy druhej polovice 19. storočia neprinášajú zásadný a nový názor na výzdobu kostola, ak za nové nepovažujeme kombinovanie už známych tvaroslovných článkov, občas

i dehonestujúcu netvorivú produkciu. Pokiaľ by ku nám pamäť tohto starodávneho stredovekého kostola bola milosrdná, uvideli by sme načrtnutý vývoj na vlastné oči, avšak dnes sa už len z neúplných prameňov dozvedáme o pôvodnom gotickom či neskoršom barokovom oltári, ktoré podľahli požiarom, vojnovým rabovačkám, alebo renováciám. Niektoré zo sôch barokového mobiliáru sú však zachované v depozite kostola i zbierkach múzea na Bojnickom zámku. Hovorí o tom, že farský kostol mal po

zásadnej obnove koncom 17. storočia hodnotné zariadenie s hlavným oltárom dokončeným v roku 1692, ktorý si možno predstaviť snáď porovnateľný s oltárom v Mariánskom kostole. Sochy sv. Štefana, sv. Ladislava, sv. Petra a Pavla, i ďalšie sochy z dielne trnavského rezbára Jána Krištofa Khiena (J.Papco) sú i z dnešného pohľadu významnými sochárskymi pamiatkami, ktoré zdobili akiste monumentálne dielo hlavného oltára.

Neogotické zariadenie z prelomu

19. a 20. storočia, je už len vzdialeným a sprostredkovaným odkazom na starší mobiliár kostola. Vertikalitou a ozdobnými prvkami (vežičky, fiály, kraby, krížové kytice) pripomína gotické oltáre, typické brokátované pozadie však nahrádza šablónovou výmalbou, počet sôch redukuje a ich miesta v strede retábula vyplňa slepými arkádami, celkovo možno hovoriť o zjednodušení gotickej formy v prospech remeselne a umelecky menej náročnej práce. Naďalej je však dodržiavaná zásada, že patrón kostola má ústredné miesto na hlavnom oltári.

Socha sv. Bartolomeja je umiestnená nad svätostánkom. Apoštol zvaný Natanael, Ježiš ho nazval „pravým Izraelitom, v ktorom niet lesti.“ (Jn 1, 47) Pôsobil v Indii, kde liečil ľudí posadnutých diablom, preto má niekedy pri nohách v reťaziach spútaného diabla. Častejšia je však zobrazovaný s nožom, prípadne stiahnutou kožou, symbolom jeho umučenia za zničenie pohanskej modly. Je patrónom garbiarov a všetkých, čo pracujú s kožou.

Po stranách ústrednej sochy sv. Bartolomeja sú umiestnené menšie sochy štyroch svätcov. Svätý Jozef, pestún Ježiška a manžel Panny Márie, s ňou, ktorá pripomína jeho cudnosť a čistotu. Mladý františkánsky mních je sv. Anton Paduánsky, patrón stratených vecí. Postavy dvoch biskupov na vnútornej strane sú zobrazené len so všeobecnými znakmi, preto ich nie je možné bližšie identifikovať a môžeme si len domýšľať, že ide o často zobrazovaných svätcov sv. Mikuláša a sv. Vojtecha. Symetricky pod sochami, na úrovni oltárnej predely, sú farebne upravené reliéfy zo života a pôsobenia Pána Ježiša - Narodenie, Dvanásťročný Ježiš v chráme, Nechajte maličkých ku mne prísť a Posledná večera.

Pokračovanie v budúcom čísle

Barbora Matáková

Autorka je zamestnankyňou
Krajského pamiatkového úradu

Foto: M. Melicherčíková - detail súsošia hlavného
oltára, v strede sv. Bartolomeja

Podaj mi svoju ruku

*Pane, podaj mi svoju ruku a z búrok
sveta ma pritiahni do výšin.*

Bože, vyveď ma z najtmavšej noci.

Bože, vyzdvihni ma do ríše svetla.

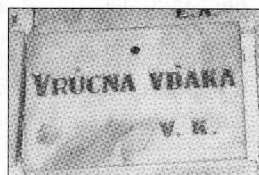
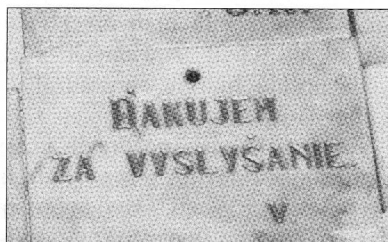
Bože, oslobod' ma od utrpenia tela.

Bože, vezmi ma k sebe a uzdrav ma.

Bože, ochraňuj ma pred vecami, ktorých sa bojím.

Bože, pomôž mi vstať z miesta, na ktorom ležím.

Bože, usmerňuj ma, aby som nezahynul naveky.

Aby vaša radosť bola úplná

Radosť z vydareného 5. diecézneho plesu mali nielen organizátori, ale i všetci účastníci, ktorí v prvú novembrovú sobotu prišli do Domu kultúry v Prievidzi. Aj tento rok sa stretli mladí zo všetkých kútov Banskobystrickej diecézy, aby v jedinečnej atmosfére prežili večer plný radosti, tanca a zábavy.

Diecézny ples, ktorý pripravili mladí z Prievidzského a Bojnického dekanátu, sa začal slávnostnou svätou omšou v Kostole sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi na sídlisku Zapotôčky. Svätú omšu celebroval prievidzský dekan Mons. Ján Bednár spolu s dekanom Bojnického dekanátu Mgr. Františkom Havlíkom. Mladým sa v homílii prihovoril duchovný správca Diecézneho centra mládeže a riaditeľ Sekcie pre mládež Banskobystrickej

diecézy dp. Andrej Darmo, ktorý poukázal na vzácny dar mladosti a vyzval mládež k prežívaniu opravdivej radosti zo všetkých chvíľ strávených s Ježišom. Slávnostnú liturgiu sprevádzal spevom zbor Trosky.

V Dome kultúry pozdravil účastníkov primátor Prievidze Ing. Ján Bodnár a obidvaja dekaní. Úvodným programom, ktorý symbolickým spôsobom predstavil jednotlivé dekanáty diecézy,

sa začala zábava, o ktorú sa postarala v neposlednom rade i živá hudba a DJ.

Mottom diecézneho plesu bola myšlienka z Jánovho evanjelia: „... *aby vaša radosť bola úplná.*“ O tom, že mladí mali z plesu naozaj radosť, svedčí aj skvelá atmosféra, ktorá vládla počas celého večera. Radosť sa dala čítať z tvári 350-tich zúčastnených, ktorí sa už teraz tešia na ďalší diecézny ples o rok v Banskej Bystrici. Spokojnosť cítiť aj zo slov pána dekana Jána Bednára, ktorý nad celým plesom držal patronát. „*Som veľmi spokojný, ako prievidz-*

ská a bojnická mládež zorganizovala diecézny ples. Potešilo ma, že mladí kresťania sa vedú slušne zabávať. Ples je vždy príležitosťou nadviazať nové priateľstvá. Je veľmi dôležité, aby si vedela naša kresťanská

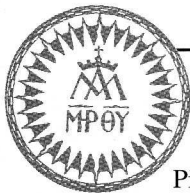
mládež vytvárať pekné vzťahy chlapcov a dievčat. Potom to bude dobrý základ pre zdravé kresťanské rodiny.“

Veľká vďaka patrí trojici hlavných organizátorov - Alojz Vlčko, Juraj Grom, Ing. Mokry a všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili k úžasnej atmosfére a dôstojnému priebehu plesu a snažili sa, aby radosť všetkých zúčastnených bola naozaj úplná.

Janka Grešnerová

Vyslovujeme poďakovanie všetkým, ktorí sponzorskými darmi pomohli k úspešnej organizácii a spokojnosti účastníkov diecézneho plesu:

Unipharma a.s., Alfaplast, MV Staving a.s., UNI banka, pohostinstvo Bengo, Old Herold Bánovce nad Bebravou, Aval plus Malé Bielice, p. Ertl, Kvetinárstvo Kataríny Oboňovej, MPK Toys s.r.o., Change Computer, VIS maior, Juko s.r.o., Elektro Jánošík, Elektro Elektrik, kníhkupectvo LÚČ, ABC market, Tesco copiers s.r.o.

Otvorili sme školu pre všetkých

Piaristi sú súčasťou tohto mesta už niekoľko storočí. Tvoria jeho nebyválny kolorit, dávajú mu pečať plnosti. Je pre nás veľkou ct'ou, že môžeme pokračovať v ich diele prostredníctvom našej školy, že môžeme ďalej živiť tú neobyčajne ľudskú myšlienku svätého Jozefa Kalazanského o zbožných školách pre všetkých. Dňa 27.11.2004 sme otvorili brány našej školy pre všetkých, čo ich zaujíma, ako tu žijeme a pracujeme. Z celého srdca ďakujem všetkým, ktorí prišli a bolo ich oveľa viac, než sme predpokladali. Ďakujem všetkým, čo napomáhajú úspešnému účinkovaniu našej školy. A predovšetkým ďakujem Vám, milí rodičia,

že ste nám zverili to najcennejšie, čo máte, svoje deti. Ďakujem svojim kolegom, ktorí bez ohľadu na čas neváhajú venovať sa deťom.

Zo všetkého najviac však ďakujem nebeskému Otcovi. Hoci len za to, že sme.

Želám Vám všetkým, kto nám pomáhate modlitbou, či materiálne, ale vlastne všetkým blížnym, blízkym i vzdialeným požehnané a milostiplné vianočné sviatky.

Eleonóra Porubcová, riaditeľka ZŠ

Milý Ježiško !

Vianoce patria medzi moje najobľúbenejšie sviatky. Nielen preto, lebo sa vtedy dávajú darčeky, ale preto, lebo si prišiel spasit' náš svet.

Mnoho detí na svete nemá rodičov. Na Vianoce sú opustené a smutné. Preto by som chcela, aby všetky deti mali rodičov, a aby si pod vianočným stromčekom našli aspoň jeden jediný darček. Pane Ježišu daj, aby sa aj starí ľudia mohli tešiť z darčiekov so svojimi najbližšími. Ešte Ťa prosím, aby sa aj neveriaci ľudia aspoň na Vianoce nehneváli, nehádali sa a boli šťastní. Mamine pomáhame s pečením, s očinom stavia-me vianočný stromček. Pane Ježišu prosím Ťa aj za to, aby neboli vojny, a aby sa ľudia nezabíjali.

Chcela by som, aby boli ľudia veselší, milší a aby rozdávali okolo seba radosť. Ved' práve o tom sú Vianoce.

Monika

Stretnutie študentov katolíckych gymnázií

„Pozývame vás na 11. ročník stretnutia študentov katolíckych gymnázií“, znela pozvánka pre študentov maturitného ročníka nášho piaristického gymnázia. Bolo možné sa prihlásiť vo dvojiciach do siedmich rôznych vedomostných disciplín. A tak, hoci nevediac, do čoho ideme, veď podobnej súťaže sme sa ešte nezúčastnili, prihlásili sme sa do piatich disciplín (anglický jazyk, slovenský jazyk a literatúra, dejepis a geografia, matematika a fyzika, biológia a chémia) a začali trochu intenzívnejšie listovať v knihách a študovať.

V o š t v r t o k 21. októbra 2004 sme dôkladne zbalili svoje vedomosti, ruksaky, spacáky a karimatky a hor' sa v počte 10 študentov oktávy a 1 pedagógický dozor do Banskej Bystrice. Vo vestibule Katolíckeho gymnázia Štefana Moyzesa, ktoré sa stalo usporiadateľom tohtoročnej súťaže, nás čakali študenti a učitelia, ktorí sa od tejto chvíle až do druhého dňa o nás príkladne starali. Či sme sa nenudili? Posúďte sami: vo štvrtok popoludní – prehliadka centra Banskej Bystrice, o 16:30 sv. omša v kaplnke školy s biskupom Mons. Rudolfom Balážom, po večeri vzájomné predstavovanie 16 zúčastnených gymnázií a kultúrny program v telocvični, ktorý ukončili tanca chvilí jedinci diskotékou. V piatok ráno skorý budíček, na posilnenie ducha sv. omša s dp. Marti-

nom Ďuračkom a na posilnenie tela pestre raňajky. A s chuťou do súťaženia!!!

Náročnosť úloh v jednotlivých disciplínach dokážu posúdiť iba samotní súťažiaci, avšak verdikt poroty nás potešil dvakrát. V kategórii biológia – chémia získala dvojica Mária Melicherčíková – Vladimír Kotrčík 3. miesto a v kategórii anglický jazyk si dievčatá Michaela Hamajová – Kristína Kuklová vybojovali krásne 1. miesto, čo pre naše Piaristické gymnázium F. Hanáka zna-

menalo celkové 7. miesto zo 16 zúčastnených gymnázií z celého Slovenska. Víťazom sa stali študenti z Prešova, ktorí sa v budúcom školskom roku ujmú úlohy organizátora.

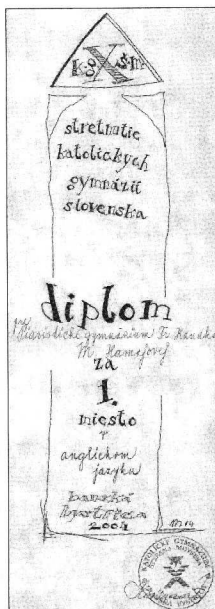
Čo povedať na záver? Výborný nápad ako spojiť neformálne nadväzovanie priateľstiev medzi mladými ľuďmi a hravé porovnanie vedomostí, ktoré budú už o pár mesiacov veľmi cenné pri maturitách či prijímacích skúškach na vysoké školy.

A ako hodnotia podujatie oktvá-
vani?

Michaela: „Toto stretnutie som
brala ako dobrú príležitosť po-
rovnať sa s inými školami
(dokonca aj s bilingválnym gym-
názium) a spoznať nových ľudí.
Súťaž bola organizovaná zábav-
nou formou a veľmi dobre sme
sa pri nej zabávali.“

Marek: „Stretnutie katolíckych
gymnazií vo mne zanechalo hl-
boký dojem. Páčila sa mi atmo-
sféra, ktorú vytvorili mladí naj-
mä počas svätých omší. Všade
bolo cítiť kresťanského ducha
mladých.“

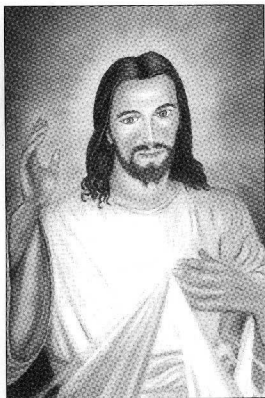
Mária: „Bolo veľmi zauj-
ímavé vidieť rovesníkov
katolíckych gymnazií
z celého Slovenska. Bol to
super zážitok a som rada,
že som tam mohla byť. Ok-
rem iného som zistila,
v čom mám medzery a kde
musím ešte do maturit za-
brať.“

Takže študenti katolíckych
gymnazií – do videnia
o rok v Prešove!

Za všetkých účastníkov
stretnutia

Mgr. Andrea Michnová

Hľadám tvoju tvár

Keď som bol ešte malý, naučili ma jednu modlitbu.

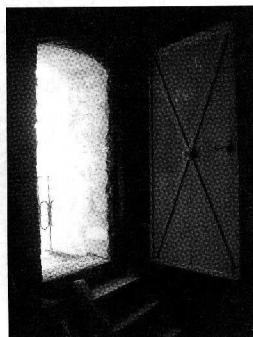
*Keď prvý spev vtáka zahnal tmu a zobudil ma,
naši ma učili, aby som si kľakol a hľadal očami
Boha, Syna na kríži, ukrižovaného v smrteľnej
úzkosti, Krista, Kráľa Slávy, Kráľa neba i zeme,
ktorý bol kedysi tiež dieťaťom -
keď sa narodil, prišla na svet Radosť.*

*Buď ku mne, milovaný Syn Otca milosrdný,
zľutuj sa nado mnou a odpusť mi.*

Hľadám tvoju tvár

Alebo úzkymi dverami...

*Nerozmýšľaj o tom,
či do neba vstúpiš
vysvietenou bránou
alebo úzkymi dverami.
Hlavná vec, že si vítaný!*

LITURGICKE OKIENKO

5. december - 2. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Vtedy bude vlk bývať s baránkom a leopard spočívať s kozliatkom. Iz 11, 1-10

R - V jeho dňoch bude prekvitať spravodlivosť a plnosť pokoja. Ž 72

Č2 - Boh trpezlivosti a potechy nech vám dá, aby ste jedni o druhých zmýšľali podľa Krista Ježiša ... Rim 15, 4-9

Ev - V tých dňoch vystúpil J. Krstiteľ a hlásal v Júdejskej púšti: „Robte pokánie, lebo sa približilo nebeské kráľovstvo.“ Mt 3, 1-12

To platí aj pre nás. Rozmýšľajme, ako by sme urobili Ježišovi viac radosti ako doteraz.

8. december - NEPOŠKVRNENÉ POČATIE P. MÁRIE - streda - prikázaný sviatok

Č1 - Adam nazval svoju ženu menom Eva (Život), lebo sa stala matkou žijúcich.

Gn 3, 9-15.20

R - Spievajte Pánovi pieseň novú, lebo vykonal veci zázračné. Ž 98

Č2 - Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista... Ef 1, 3-6.11-12

Ev - Anjel prišiel a povedal: „Zdravas milosti plna, Pán s tebou! Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počnes a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.“ Lk 1, 26-38

V tento deň nás najsvätejšia Panna Mária zvláštnym spôsobom prijala za svoje deti a tak celý svoj život zvlášť v pokušeniach, pamätajme, že sme pod jej ochranným plášťom a v jej náručí.

12. december - 3. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Teš sa plaň a pustatina, plesaj, púšť a rozkvitni sta jesienka! Iz 35, 1-6a.10

R - Príď, Pane, príď a zachráň nás. Ž 146

Č2 - Na neho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará. Buďte triezvi a bdejte! Jak 5, 7-10

Ev - Chodte a oznámte... Slepi vidia, chromi chodia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. Mt 11, 2-11

Treba sa snažiť podporovať chudobných tak, ako to len je možné a najvhodnejšie na Božiu slávu. Buďme svetlom pre slepých, sluchom pre hluchých... aby sme celému tvorstvu životom svedčili o povolani do života v Božej milosti.

19. december - 4. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel! Iz 7, 10-14

R - Hľa, prichádza Pán, on je Kráľ slavy. Ž 24

Č2 - Skrze Ježiša Krista sme dostali milosť a apoštolský úrad... Rim 1, 1-7

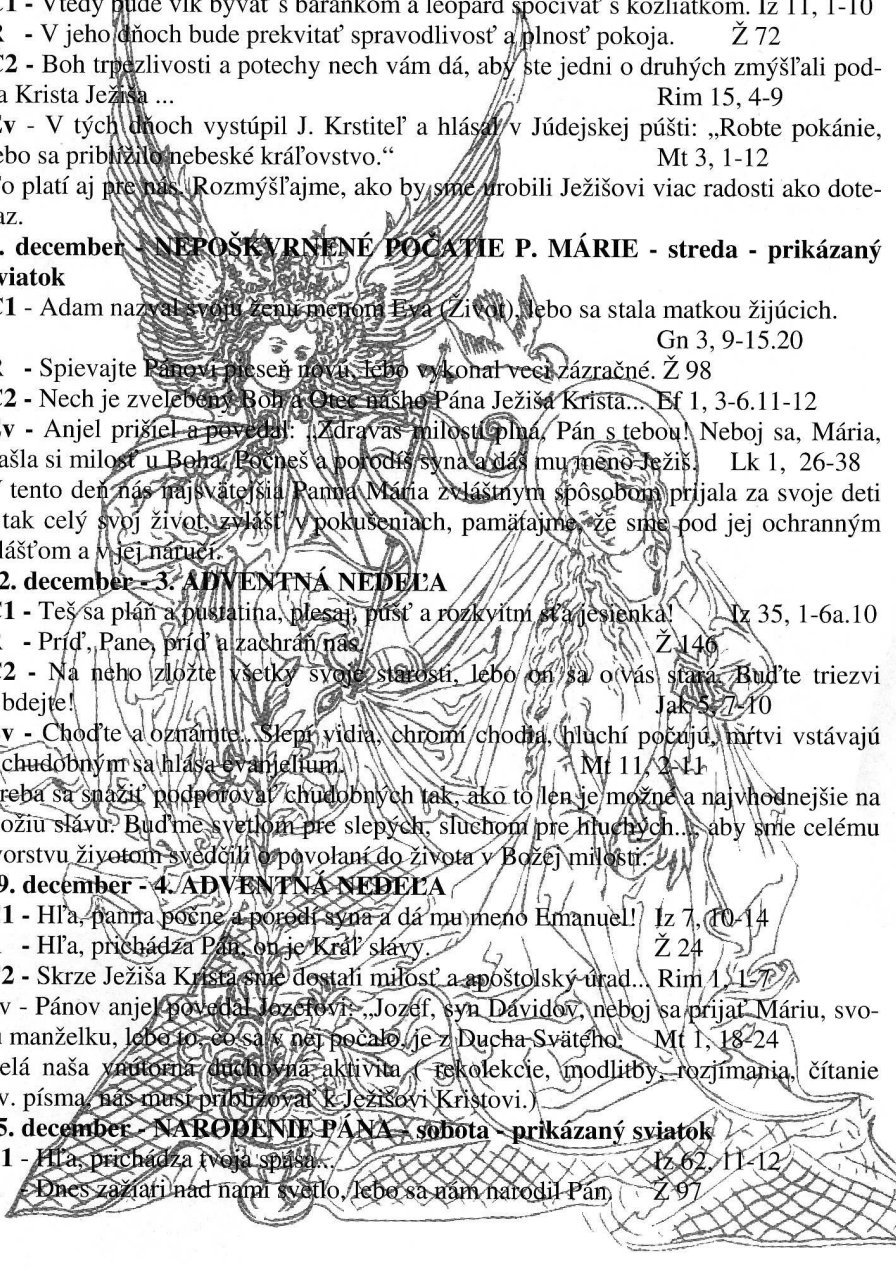
Ev - Pánov anjel povedal Jozefovi: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého.“ Mt 1, 18-24

Celá naša vnútorná duševná aktivita (rekolekcie, modlitby, rozjímania, čítanie Sv. písma, nás musí približovať k Ježišovi Kristovi.)

25. december - NARODENIE PANA - sobota - prikázaný sviatok

Č1 - Hľa, prichádza tvoja spása... Iz 62, 11-12

R - Dnes zazijati nad nami svetlo, lebo sa nám narodil Pán. Ž 97

Č2 - Spravil nás nie pre spravodlivé skutky, ale zo svojho milosrdenstva...

Tít 3, 4-7

Ev - Pastieri sa ponáhľali do Betlehema a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliah.

Lk 2, 15-20

Vtelené Slovo chcelo všetkých naučiť, ako treba zachovávať mlčanie a pokoru, preto sa narodilo v hlbokom tichu uprostred noci.

26. december - SV. RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA - nedeľa

Č1 - Kto si ctí otca, bude dlho žiť, kto poslúcha otca, občerstvuje matku.

Sir 3, 3-7.14-16

R - Blažení všetci, čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách. Ž 128

Č2 - Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, pokoru a trezivosť.

Kol 3, 12-21

Ev - Vstaň, vezmi si so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.

Mt 2, 13-15.19-23

On vstal, odišiel do Egypta, kde zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna.“

JEŽIŠU, ZACHRÁŇ VIANOCE !

Malá Gertrúda navštevovala základnú školu. Raz dostali žiaci napísať úlohu na tému Prečo sa teším na Vianoce. Otec jej radil: - Napíš, že preto, lebo dostaneme darčeky. - Otecko, ale to je málo - namieta Gertrúda. - Tak napíš, že preto, lebo v kostole sa spievajú koledy. - Ale my do kostola nechodíme, - odvráva malá Gertrúda. - Tak napíš: lebo oslavujeme narodenie Ježiša Krista. - Gertrúda sa nechápavo spýta: - Otecko a to je kto ? -

Nie sme občas aj my ako malá Gertrúda? Kupujeme a beháme, robíme balíčky, zdobíme stromčeky a spievame „TICHÁ NOC“. Ale tajomstvo Božieho Syna, ktorý sa stal pre nás človekom, je často len dekorácia a sentimentalita.

Ježišu, my sme spolu vinní, že z tohto sviatku sa stal trik čosi získať. Počítame vianočné odmeny, vzájomné dary z povinnosti. Mnohí sa chceme oslobodiť od nadbytočných nákupov a darčkového zaťaženia. Chceli by sme sláviť svätý sviatok, ktorý sa nebude hodnotiť podľa darov.

Ježišu, pomôž nám, aby zmysel tohto sviatku nezanikol. Pomôž nám uvedomiť si to v adventných týždňoch.

Pomôž nám obrátiť sa k novému začiatku. Iba potom by mohli dary ako prejav lásky, poukazovať na tvoju lásku.

Spracovala
A. Karaková

RÁDIO LUMEN

Pozývame Vás na

Banská Bystrica 102,9 • Banská Štiavnica 93,3
Bratislava 97,2 • Čadca 105,8 • Košice 94,4
Liptovský Mikuláš 89,7 • Lučenec 106,3
Michalovce 103,3 • Námestovo 105,8 • Nitra 95,7
Prešov 92,9 • Prievidza 98,1
Tatry 102,9 • Trenčín 93,3 • Žilina 89,8

1. reprezentačný ples Rádia Lumen

22.1.2005 (sobota)

**v Divadelnej reštaurácii
Zvolen o 19. hodine**

Hudba:

hudobná produkcia Rádia Lumen
+ hostia Paľo Drapák, FS Jánošík

Program:

stretnutie s pracovníkmi Rádia Lumen,
skvelá tanečná zábava, chutné jedlá
a bohatá tombola

Cena vstupenky:

700,- Sk

400,- Sk (členovia Klubu priateľov Rádia Lumen)

Vstupenky zakúpte:

Rádio Lumen,
Kapitulská 2, 974 01 Banská Bystrica
t.č. 048/471 08 32, 0905 463 757,
ing. Martina Lišková

DIECÉZNE PASTORAČNÉ CENTRUM PRE RODINU

„Nemajú vína...“

(Jn 2, 3)

Sobota 27. novembra 2004 sa stala vzácnym dňom pre všetkých zúčastnených Diecézneho sympózia s medzinárodnou účasťou o rodine, venovanému téme „Pastorácia rodín v súčasnej spoločnosti“, organizovaného Diecéznym pastoračným Centrom (CPR) pre rodinu Banskobystrickej diecézy. Úlohy hostiteľa sa úspešne ujal Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Badíne. Motto sympózia „Nemajú vína...“ veľmi výstižne vyjadrilo túžbu účastníkov pomáhať rodinám.

Program sympózia bol doslova nabitý hodnotnými prednáškami a príhovormi vzácných hostí. Patrili medzi nich: Mgr. Zuzana Dutková, Ing. Michal Motyka, Ing. Matuševský, p. Karol Husár a viacerí zodpovední za súčasné aktivity pre rodiny na Slovensku, Ing. Vít Janků (riaditeľ CPR v Brne), don Piero Pasquini, Daniela Mafei (Komunita Caresto v Taliansku), ThLic. Roman Seko (riaditeľ Diecézneho pastoračného CPR, Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup, Mons. Tomáš Galis, banskobystrický pomocný biskup, MUDr. Ludmila Lázníčková (Centrum nádeje a pomoci v Brne - CENAP) a iní.

Sympóziu bolo rozdelené do blokov príhovorov, prednášok a prestávok, počas ktorých sa zväčša ako veľká rodina všetci, čo sa poznajú z pastorácie a služby rodinám. Občas pomedzi dospelákov prebehli deti, ktoré mali svoj program a bolo o ne dobre postarané. Nádhernou chvíľou boli pre nás slová otca biskupa Baláža. Po obednej prestávke sa účastníci rozdelili do pracovných skupín. Každá sa venovala určitej časti pastorácie rodín a poverený zástupca vypracoval zhrnutie problémov a návrhov na riešenie situácie. Z tohto veľkého stretnutia ľudí povolanych a ochotných slúžiť rodinám bolo vypracované spoločné komuniké, ktoré bude zaslané do masmédií.

Deň bol ukončený slávnostnými večerami. Viedol ich otec biskup Mons. Galis a dal slávnostné požehnanie mamičkám v požehnanom stave a celým rodinám.

O Z N A M

Centrum pre rodinu v Prievidzi, Nám. slobody 21 bude slávnostne požehnané banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom 26.12. 2004 na sviatok Svätej rodiny po detskej sv. omši o 10:30 hod. v kostole sv. Bartolomeja.

V ten istý deň poobede po jasličkovej pobožnosti o 15:00 hod. budete mať možnosť v Centre si prezrieť všetky miestnosti. Tešíme sa na vás. M. Melicherčková

ZMENA V NÁZVE ÚČTU

Názov účtu: **Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu**

Kapitulská 21, 974 01 Banská Bystrica

Číslo účtu: **2628050256/1100 (TATRABANKA)**

FARSKA KRONIKA OD 11. 10. 2004 DO 10. 11. 2004*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Nad'a Babčanová,
Chiara Korčoková,
Dávid Šmatrala,

Sebastian Bonk,
Annamária Stopková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ing. Lubomír Kružliak – Mária Bačová,
Ondrej Mlynarčík – Oľga Radosová,
Mgr. Lukáš Strapko – Renáta Pišová,
Róbert Krakovík – Katarína Škríbová,
Roderik Weissabel – Lenka Petrášová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Viliam Veppery 67 r.,
Helena Šimonová 83 r.,
Félix Hlavinka 79 r.,
Ladislav Borko 57 r.,
Petronela Bieliková 90 r.,
MUDr. Ida Kissová 73 r.,
Ladislav Glesk 71 r.,
Júlianna Mečiarová 85 r.,
Milan Chvastek 73 r.,

Marta Juríková 70 r.,
Mária Kováčiková 88 r.,
Helena Hiklová 81 r.,
Ján Šimko 77 r.,
Bohumil Puterka 77 r.,
Júliana Baginová 73 r.,
Anna Andrisová 81 r.,
Ján Rajčanyi 58 r.,
Magdaléna Mendelová 63 r.

*Odpočinutie večné daj
duším, Pane ...*

Všetky modlitby v tomto čísle Bartolomeja sú z kníh H. Multhaupta:

Nech je tvoj dom plný smiechu a Nech je tvoj život plný šťastia

Foto: titul, zadná strana a str. 2, 8, 10, 20, 24 - M. a P. Melicherčíkovi
12 - A. Vlčko Ostatné archív

BARTOLOMEJ – časopis prievdzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

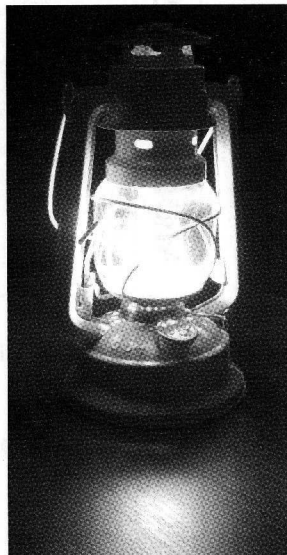
Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 12,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

FARSKÉ OZNAMY

- Spoločná svätá spoveď 12. 12. a 19. 12. 2004 vždy od 13:30 hod. do 18:00 hod. v kostoloch sv. Bartolomeja, Najsvätejšej Trojice, sv. Terézie.
- Sv. omše po spoločných spovediach v kostoloch:
18:00 - sv. Bartolomeja a Najsvätejšej Trojice,
18:30 - sv. Terézie.
- Zaopatrovanie chorých doma pred Vianocami v našej farnosti bude doobeda vo štvrtok 16. 12. 2004. Prosíme nahlásiť ich do stredy 15. 12. 2004 v sakristii farského kostola.
- Vianočné upratovanie kostola sv. Bartolomeja bude 13. 12. 2004 hneď po rannej sv. omši.
- Koledníci Dobrej noviny radi navštívia 25. a 26. 12. 2004 tie rodiny, ktoré sa prihlásia do štvrtku 23. 12. 2004.
- Betlehemske svetlo budú skauti rozdávať tento rok tak, ako po iné roky pred všetkými kostolmi a na určených miestach - bližšie informácie budú pred Vianocami na plagátoch.
- Zbierka vianočného pečiva a ovocia pre sociálne slabšie rodiny v meste Prievidza bude v stredu 22. 12. a vo štvrtok 23. 12. 2004 od 15:00 hod. do 18:00 hod. vo fare - Mariánska 4.
- Vianočná zbierka na generálnu opravu organa vo farskom kostole sv. Bartolomeja bude 25. a 26. 12. 2004 pri všetkých sv. omšiach vo farskom a Mariánskom kostole.
- Požehnanie Centra pre rodinu v Prievidzi bude 26.12. 2004 na sviatok Svätej rodiny po detskej sv. omši o 10:30 hod. v kostole sv. Bartolomeja (spieva zbor Prieboj).
- Jasličková pobožnosť u piaristov a požehnanie rodín bude poobede o 15:00 hod. 26. 12. 2004. Po nej budete mať možnosť v Centre si prezrieť všetky miestnosti.

PROGRAM A SV. OMŠE V PRIEVIDZI POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

KOSTOL	Sv. Bartolomeja	Mariánský	Sv. Terézie	Piaristický
PIATOK 24. 12. 2004 Štedrý večer	6.00 16.00 - vigília 22.00 - polnočná 24.00 - polnočná	24.00	16.00 - vigília 22.00 24.00 - polnočná	6.45 16.00 - vigília 24.00 - polnočná
SOBOTA 25. 12. 2004 Narodenie Pána	7.30 9.00 10.30 15.00 - jaslíč. pob. 18.00	9.00	8.00 10.00 18.30	6.45 9.30 11.00
NEDELA 26. 12. 2004 Sv. Rodina Sv. Štefan	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00 15.00 - jaslíč. pob. 18.30	6.45 9.30 11.00 15.00 - jaslíčková pobožnosť
PIATOK 31. 12. 2004 Silvester	6.00 16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	16.00 s pobož.	16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	6.45 16.00 s pobož.
SOBOTA 1. 1. 2005 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00 18.30	6.45 9.30 11.00

MODLITBA PRI ŠTEDREJ VEČERI

ÚVOD

V mene Otca i Syna i Duchu Svätého. *Amen.*

Otec alebo matka:

Dnes oslavujeme Vianoce - sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. On sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, ty si matkou Božieho Syna.

Celá naša rodina ťa pozdravuje slovami:

Zdravas Mária...

EVANJELIUM:

Lk 2, 1 - 14 (Môžu čítať postupne všetci členovia rodiny.)

PIESEŇ:

Tichá noc, JKS č.88, alebo iná

PROSBY A POĎAKOVANIA:

(Môže sa zapojiť každý člen rodiny)

Pane, v dnešnú noc, noc tvojho narodenia ťa prosíme:

Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby sme vytvárali ľudskú rodinu spojenú s Tebou.

Všetci: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Za nás všetkých (možno vymenovať), aby si nás v novom roku 2005 požeňoval a ochraňoval.

Všetci: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby v týchto dňoch našli útechu v tebe.

Všetci: Prosíme ťa, vyslyš nás.

(Môžu nasledovať vlastné prosby)

Prijmi Pane, aj našu vd'aku:

Za prežitý rok, za to, že si nás sprevádzal a že môžeme byť pri Štedrej večeri spolu.

Všetci: Ďakujeme ti, Pane.

Za všetky dary, ktorými sa v dnešný večer obdarujeme a za to, že najväčším darom pre nás si ty.

Všetci: Ďakujeme ti, Pane.

Za Svätého Otca, za biskupov a kňazov, ktorí sú znakom tvojej lásky a spolu s nami kráčajú po ceste života k tebe.

Všetci: Ďakujeme ti, Pane.

(Môžu nasledovať vlastné vd'aky)

POŽEHNANIE JEDLA A VINŠ

Požehnaj, Otče, toto jedlo, nech je nám na úžitok a tebe na chválu.

Prosíme ťa, Pane, buď častým hosťom v našom dome a daj, aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval.

Vinšujem vám tieto radostné sviatky narodenia nášho Pána Ježiša, aby sa Ježiš narodil v nás všetkých a obdaroval nás svojou láskou, dobrotou a pokojom.

(Všetci si môžu navzájom podať ruky a zaželať si požehnané Vianočné sviatky.)

*I mene Božom sa ydvajvime na cesy, ved' v mene Božom budeme silniši. I mene Božom prekonáme zho
a v mene Božom nás čika prvý pokoj počas lítaoc i celého budúceho roka.*

